

Για την καταστολή και τις αλλαγές στη δομή του φοιτητικού κινήματος

**Τ**ο τελευταίο διάστημα αναπτύχθηκε πλούσια δραστηριότητα στους φοιτητικούς συλλόγους, πατώντας στην ένταση του αυταρχισμού από την κυβέρνηση και τους πρυτάνεις. Η ένταση του αυταρχισμού συνοδεύει τα μέτρα των αστικών κυβερνήσεων για την αναγκαία προσαρμογή της Ανώτατης Εκπαίδευσης στις νέες συνθήκες. Από τη μια στο περιεχόμενο των σπουδών, ώστε να παράγονται απόφοιτοι «στα μέτρα του», από την άλλη στην εξασφάλιση νέου πεδίου κερδοφορίας μέσα από την αξιοποίηση της έρευνας και των υποδομών των Πανεπιστημίων.



Ο αυταρχισμός εκφράζεται με πολλές μορφές, άλλοτε οξυμένα, με αξιοποίηση των κατασταλτικών μηχανισμών (επιθέσεις των ΜΑΤ και λουκέτα στις σχολές στις 17 Νοέμβρη και στις 6 Δεκέμβρη, παρεμπόδιση των φοιτητών στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ κλπ.), και άλλοτε με όρους ενσωμάτωσης, με προσπάθεια παρέμβασης στη λειτουργία των φοιτητικών συλλόγων, στοχεύοντας στη δυνατότητά τους να διεκδικούν συλλογικά τα δίκαια αιτήματά τους. Ειδικότερα η προσπάθεια παρέμβασης στο φοιτητικό κίνημα, στους συσχετισμούς και προσανατολισμούς του και πλέον, πιο συστηματικά, στις ίδιες τις δομές του, γίνεται και μέσω του νόμου - πλαισίου, με τα μέτρα για ενιαία ψηφοδέλτια για την εκπροσώπηση φοιτητών στα διοικητικά όργανα.

### Πού στοχεύουν με τη συζήτηση για τα όργανα του φοιτητικού κινήματος

(getImage.do?size=large&id=434687&format=.jpg)



Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο ότι μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα υπήρξε παρέμβαση της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ, του υπουργού Παιδείας, της

(getImage.do?size=large&id=434687&format=.jpg) κυβέρνησης και της παράταξής της, της ΔΑΠ, αλλά και αστικών εφημερίδων, στον τρόπο λειτουργίας των Συλλόγων. «Οι πρυτανικές αρχές του ΕΚΠΑ θα εισηγηθούν [...] τη διεξαγωγή ηλεκτρονικών δημοψηφισμάτων, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στην πλειοψηφία των φοιτητών να αποφασίζουν όλο απευθείας ως προς την εκάστοτε διακοπή των μαθημάτων που ορισμένοι προτείνουν κι επιτήδεια επιβάλλουν» (Πρυτανεία ΕΚΠΑ).

«Αναβάθμιση των φοιτητικών συλλόγων μέσα από τη δημιουργία νέας Ένωσης, που θα δίνει στο φοιτητικό και σπουδαστικό κίνημα ενιαία δομή και οργάνωση. Έτσι, ο εκάστοτε υπουργός Παιδείας, Πρύτανης, Κοσμήτορας ή Καθηγητής, θα γνωρίζει ποιοι εκπροσωπούν το φοιτητικό κίνημα, πέρα και έξω από κομματικά συμφέροντα» (πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ στην εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος»).

Κοινή συνισταμένη όλων είναι η θέση: «Ψήφιση ειδικού νόμου που να ορίζει με σαφήνεια τη λειτουργία και την οργάνωση του φοιτητικού και σπουδαστικού κινήματος, αλλά και των Συλλόγων» (Συνέντευξη Τύπου της ΔΑΠ, 1/12/2014).

Σε αυτήν την κατεύθυνση είναι ενταγμένη και η αναφορά του υπουργού Παιδείας, Αν. Λοβέρδου, για «συγκρότηση των ΕΦΕΕ και ΕΣΕΕ», που για χρόνια δε συγκροτούνται με ευθύνη των παρατάξεων της συγκυβέρνησης, ΔΑΠ και ΠΑΣΠ. Εκεί εντάσσεται και η πρόταση της ΔΑΠ για «κατάργηση της ανενεργής ΕΦΕΕ και δημιουργία νέας ένωσης σε πανελλαδικό επίπεδο για φοιτητές και σπουδαστές και αναγνώρισή της από την Πολιτεία».

Θέλουν να μετατρέψουν τους Συλλόγους σε όργανα του κράτους, βαστάζους της αντιλαϊκής πολιτικής και συνομιλητές των κυβερνήσεων στα σαλόνια της πλουτοκρατίας. Να χτυπήσουν τη συλλογική οργάνωση και δράση των φοιτητών για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών τους. Προτείνεται και μάλιστα να έχουν αναβαθμισμένο ρόλο ως συνομιλητές της European Student's Union, να εκδίδουν φοιτητικές αξιολογήσεις, να είναι δηλαδή το μακρύ χέρι των οργανισμών των μονοπωλίων μέσα στις σχολές.

### Περί διαφύλαξης της «νομιμότητας»

Απόδειξη των στοχεύσεων της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης για την επιβολή «σιγής νεκροταφείου» απέναντι στα λαϊκά προβλήματα που γεννά η πολιτική της είναι το γεγονός ότι ταυτόχρονα ανοίγει και η συζήτηση για την ίδρυση ειδικού σώματος πανεπιστημιακής φύλαξης, που θα έχει την ευθύνη «να υπερασπίζεται τη νομιμότητα, να εξασφαλίζει την

ομαλή λειτουργία των ιδρυμάτων και τη σωματική ακεραιότητα των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, την πρόληψη παράνομων δραστηριοτήτων και την άμεση επέμβαση για την αποτροπή της βίας» (Συνέντευξη Τύπου της ΔΑΠ).

Νομιμότητα για την κυβέρνηση είναι η απρόσκοπτη έρευνα για τα συμφέροντα των μονοπωλίων, η λειτουργία εργαστηρίων και υποδομών των πανεπιστημίων για τα συμφέροντά τους, οι εργολαβίες που θησαυρίζουν μέσα από την υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων τους. Νομιμότητα είναι να βάζουν οι φοιτητές βαθιά το χέρι στην τσέπη σε όλες τις πλευρές της φοιτητικής μέριμνας και φυσικά... παρανομία είναι ο αγώνας με όλες τις μορφές ενάντια σε αυτή την κατάσταση.

### **Οι ευθύνες των άλλων δυνάμεων**

Για τη νομιμοποίηση της σημερινής πραγματικότητας στη συνείδηση των φοιτητών και των εργαζομένων γονιών τους, οι δυνάμεις της άρχουσας τάξης αξιοποιούν τις συνθήκες που οι ίδιοι διαμόρφωσαν. Από την εκφυλιστική κατάσταση που επικρατεί στην πλειοψηφία των συλλόγων, με ευθύνη των ΔΑΠ - ΠΑΣΠ που πλειοψηφούν χρόνια σε αυτούς, τη διαπλοκή με καθηγητές και εταιρίες για την εξαγορά συνειδήσεων, τη νοθεία στις εκλογές, τα ρουσφέτια στις εξεταστικές, τις τραμπούκικες επιθέσεις απέναντι σε φοιτητές, το σαμποτάρισμα των Γενικών Συνελεύσεων όπου πλειοψηφούν, είτε τη μετατροπή τους σε «γήπεδο», ώστε να εμποδίζεται η πραγματική συζήτηση μεταξύ των φοιτητών.

Αξιοποιούν ακόμα τις θέσεις των δυνάμεων του οπορτουνισμού (ΕΑΑΚ - ΑΡΕΝ) που απαξιώνουν τη λειτουργία των οργάνων του φοιτητικού κινήματος, τις τυχοδιωκτικές τους ενέργειες, ώστε να μη ριζοσπαστικοποιούνται οι αγώνες, να μένουν στην κριτική απέναντι στην εκάστοτε κυβέρνηση, ώστε να ενσωματώνεται με την κυβερνητική εναλλαγή, να μην αναδεικνύεται η ταξικότητα της αντιλαϊκής πολιτικής. Γι' αυτό αφήνουν στο απυρόβλητο τα μονοπώλια, την εξουσία τους και αναλώνονται μονάχα στα πρόσωπα που υλοποιούν αυτή την πολιτική («να παραιτηθεί ο Πρύτανης των ΜΑΤ, Φορτσάκης»).

Στο ίδιο πλαίσιο, αξιοποιούν και δυνάμεις του λεγόμενου «αντιεξουσιαστικού χώρου», αλλά και δήθεν «ανεξάρτητα» σχήματα, που λειτουργούν ως «συγκοινωνούντα δοχεία», για να περάσουν την απάθεια και τη συντηρητικοποίηση της νεολαίας, την απομάκρυνσή της από το οργανωμένο, αγωνιστικό σπουδαστικό κίνημα. Είναι χαρακτηριστική η αρθρογραφία σε ναυαρχίδες του αστικού Τύπου για «το φασισμό της κομματοκρατίας» στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Θέλουν τους φοιτητές «εντός των τειχών» της αστικής εξουσίας, να αποδέχονται ως αιώνια τη σημερινή καπιταλιστική βαρβαρότητα. Θέλουν, πάνω απ' όλα, να χτυπήσουν την πρωτοπόρα δράση των μελών του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, την προσέγγιση χιλιάδων νέων με τις θέσεις και το Πρόγραμμα του ΚΚΕ.

### **Τι φοιτητικούς συλλόγους θέλουν**

Σε αυτή την κατεύθυνση, η άρχουσα τάξη, με το «μαστίγιο» και το «καρότο» των αυταπατών, καλλιεργεί, όχι απλά την παθητική στάση των φοιτητών των εργατικών - λαϊκών οικογενειών, αλλά και την ενεργή τους στήριξη στις αναδιρθρώσεις. Σε αυτή την κατεύθυνση στοχεύει η τοποθέτηση του προέδρου της ΟΝΝΕΔ ότι «η σπουδάζουσα νεολαία (...) πρέπει να βγει μπροστά και να συντελέσει μια εκπαιδευτική επανάσταση».

Σε πρόσφατη άλλωστε συνέντευξή του, ο Πρύτανης του ΕΚΠΑ κ. Φορτσάκης, αφού μεθόδευσε το προηγούμενο διάστημα, με τη στήριξη της κυβέρνησης και άλλων διοικήσεων ΑΕΙ, την παγίωση της ιδιωτικής αστυνομίας και την πλήρη κατάργηση του ασύλου, έδωσε το στίγμα των αντιδραστικών αυτών εξελίξεων: «Τα κόμματα να μας αφήσουν ήσυχους», είπε και εννοούσε να πάρουν οι δυνάμεις που θέλουν την εκπαίδευση και την έρευνα για τις λαϊκές ανάγκες και όχι για τα μονοπώλια, να πάρουν δηλαδή οι δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΚΝΕ μέσα στα πανεπιστήμια. Πήγε παραπέρα μάλιστα, προτείνοντας... ηλεκτρονικές ψηφοφορίες ακόμα και για τις βουλευτικές (!) εκλογές, εκθειάζοντας το Facebook ως μέσο δήθεν έκφρασης της πλειοψηφίας, στοχεύοντας στις συλλογικές διαδικασίες των φοιτητών, στα συλλογικά όργανα, που η ίδια η ύπαρξή τους είναι καθοριστική για το χαρακτήρα του φοιτητικού κινήματος.

Σήμερα, υπάρχει πείρα στους εργαζόμενους και τους φοιτητές από τους σχεδιασμούς της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Είναι η λειτουργία των συλλόγων σε όλη την ΕΕ ως μηχανισμών ενσωμάτωσης της νεολαίας στους αστικούς σχεδιασμούς, σύλλογοι που είναι κυνηγοί χορηγών του πανεπιστημίου. Είναι πρόσφατο το γεγονός όπου φοιτήτριες πανεπιστημίου φωτογραφήθηκαν γυμνές σε περιοδικό για την εύρεση πόρων...

### **Για την ανασύνταξη του φοιτητικού κινήματος**

Η υπόθεση της ανασύνταξης του φοιτητικού - σπουδαστικού κινήματος αντικειμενικά περνά από την ανάγκη να δοθεί νέα πνοή στις ίδιες τις δομές του, να προκύψουν συλλογικά όργανα διεκδίκησης και αγώνα. Αυτό δεν είναι υπόθεση μόνο του φοιτητικού κινήματος, αλλά πρέπει να πάρουν θέση και τα σωματεία των εργαζομένων στα ΑΕΙ, οι σύλλογοι διδασκόντων. Είναι επιπλέον υπόθεση ευρύτερα της νεολαίας, του λαϊκού και εργατικού κινήματος, να παλευτεί από κοινού, ενταγμένο μέσα στην προσπάθεια ανασύνταξης του εργατικού κινήματος.

Επομένως, το καθήκον για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων είναι

σημαντικό. Να ξεπεράσουν φόβους και αυταπάτες ότι η σωτηρία βρίσκεται στην καλύτερη σύνδεση των πανεπιστημίων με τις επιχειρήσεις. Να αντιπαλέψουν τις στοχεύσεις της κυβέρνησης για την προσαρμογή των πανεπιστημίων στα μέτρα του κεφαλαίου, μέσα από τη συμμετοχή και τη δράση τους στη ζωή των συλλόγων, με τη συγκρότηση επιτροπών ετών και εξαμήνων. Με δράση που θα στοχεύει στην κατάκτηση των σύγχρονων αναγκών των φοιτητών, κόντρα στην ΕΕ και την καπιταλιστική εξουσία. Με αυτόν τον τρόπο θα ξεπεραστεί ο εκφυλισμός και θα απομονωθούν οι δυνάμεις που τον δημιούργησαν. Ταυτόχρονα, θα αφουλιστεί η κυβέρνηση από επιχειρήματα, αλλά και όσοι αξιοποιούν τη σημερινή κατάσταση για να γίνουν «χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη» της κυβερνητικής καρέκλας.

**Γιώργος ΦΛΕΜΕΤΑΚΗΣ**

Μέλος της Επιτροπής ΑΕΙ - ΤΕΙ του ΚΚΕ και της ΚΝΕ

Copyright © 1997-2015 ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Σελίδα 19